

Tilnærmelsesvis maa der vel kunne stønnes desangaaende, naar man beregner den regelmæssige Stigning, som der vilde have fundet Sted, dersom Toldsatserne ikke var blevne ændrede, sammenlignet med den formodede fremtidige Stigning i Kraft af de nye Satser.

Tager man for Sukkerets Vedkommende de sidste 6 Aar og sammenligner Gennemsnittet af de første 3 med de 3 sidste Aar, vil man finde, at Sukkerstatten i Gennemsnit indbragte:

for Aarene 1884—86 ca. 6,255,000 Kr.
og for 1887—89 ca. 6,688,000 —

Forstellen er 433,000 Kr., og Stigningen er for Treåret ialt altsaa ca. 8 pCt. Da Stigningsprocenten ogsaa sandsynligvis vil vokse noget, kan det antages, at Gennemsnittet af det næste Treaar ved uforandrede Toldsatser vilde vise en Stigning af ca. 500,000 Kr. Dersom Gennemsnittet af de næste 3 Aars Stigning med de nye Sukkersatser skulde ventes at naa det samme Beløb af 500,000 Kr. og saaledes bringe Toldindtægten op fra 2 Mill. Kr. til 2½ Million, saa maatte Forbruget gennemsnitlig i Treåret vokse med ca. 16 Millioner Pund, det vil sige 25 pCt. Ved en Nedsættelse af Sukkertolden til Halvdelen har Finansministeren anslaaet Forbrugets Stigen til 10 pCt.; ved den af os foreslaaede yderligere Nedsættelse til mellem en Tredjedel og en Fjerdedel, vil Stigningen blive større, og om end Konserverfabrikkernes forventede Forbrug ved Udførselsgodtgørelsen ikke vil give forøget Toldindtægt, saa er det dog ikke usandsynligt, at Stigningen med 25 pCt. kan naas i Treåret og derved den forøgede Toldindtægt af 500,000 Kr., der altsaa svarer til den Indtægtsforøgelse, der vilde være at paaregne efter de nugældende Toldsatser. Antagelsen af en Stigning af Forbruget med 25 pCt. forudsætter for øvrigt, at Stigningen bliver væsentlig højere for de Samfundsklasser, for hvilke Prislettelsen spiller størst Rolle.

For Stenolie er den hidtidige Stigning langt større end for Sukker. Dietolden ud-

gjorde i Gennemsnit for Aarene 1884—86 1,580,000 Kr. og for Aarene 1887—89 1,870,000, altsaa en Stigning af 290,000 Kr. o: 18 pCt., og man vilde vel kunne paaregne mindst en lignende Stigning i det næste Treaar. Dersom der efter den nye Toldsatsskulde opnaas den samme Stigning af ca. 300,000 Kr. i det kommende Treaar, skulde Stigningsprocenten vokse til det dobbelte, nemlig ca. 36 pCt., eller Forbruget af Stenolie skulde i det enkelte Treaar vokse med over en Tredjedel, hvilket næppe er sandsynligt, om end Forbruget ogsaa af Stenolie vil vokse betydelig, navnlig i de Samfundsklasser, som tage mest Hensyn til Prisnedsættelsen.

For Sukkerets Vedkommende vil der — ogsaa efter det første Treaar — være Udset til meget betydelig Stigning; vi have næppe endnu her til Lands naaet Halvdelen af det Sukkerforbrug pr. Hoved, som finder Sted i England. Dersom vi en Gang naaede det engelske Sukkerforbrug, vilde dette bevirke en forøget Toldindtægt af et Par Millioner Kr. paa denne Vare. Vi gøre derfor Regning paa, at der af denne Rilde i Fremtiden vil kunne søges ret betydelige Midler til Løsningen af den store Opgave, som Alderdomsforsørgelse for ubemidlede stiller, og vi søge det samme Djemed fyldestgjort ved Henlæggelse hertil af, hvad den paaregnede Olfat maatte indbringe mere end det af Regeringen anslaaede Beløb af 5 Mill. Kr. Hvormeget denne nye Stat vil indbringe, er vanskeligt at anslaa. I 1888 var Forbruget over 600,000 Tønder, og dette vil vistnok nu være yderligere forøget. Selv om man gør Regning paa en Indskrænkning i Forbruget — som af Regeringen anslaaet — af ca. 100,000 Tdr., vil man dog sikkerlig kunne gøre Regning paa et Skatteudbytte af 5½ Mill. Kr. og saaledes straks kunne have ½ Mill. Kr. til Raadighed, og siden en stadig Indtægtskilde for Alderdomsforsørgelsen, hvortil de fornødne Midler for øvrigt maa suppleres ad andre Veje. Med de stillede Vædringer an-